הורו בית דין פרק ראשון הוריות ה.

רבי שמעון אומר שלש עשרה פריס. פר לכל שבט ושבט ופר לבית דין. וטעמייהו דכולהו מפרס בגמרא: **הורו בית דין ועשו שבטים שבטים או רובן.** של כל שבט ושבט דשבעה שבטים וכגון דהוי רובן של ישראל מביאין פר וכו' דברי רבי מאיר [ד"ס"ל] ב"ד מביאין פר ולא לגזר: **רבי יהודה אומר ז' שבטים שלא מעלו מביאין ז' פרים ושאר שבטים שלא מעלו מביאין פר פר ע"י דיסיס.** כלומר פר לכל שבט ושבט. ואמר בגמרא [ז] דז' דקאמר ר' יהודה לאו דוקא דהוא הדין לשבט אחד שחטא על [פי] הולאת בית דין הגדול שהאמר שבטים שלא מעלו מביאין על ידיהן פר פר ואיידי דקאמר ר"מ ז' דאיהו בעי רובא ממש קא"ל יהודה נמי: **וחכמים אומרים אין מביאים פר אלא על הולאת כ"ד הגדול.** אבל שבט אחד בהולאת בית דינו כשבעת מעשה דמי ומביאין על אחד כשבה או שעירה: **עדים ישראל.** היינו סנהדרין לומר סנהדרין של ישראל **דהיינו כ"ד הגדול: גמ' ידעו שהורו ושעו מה שהורו.** כלומר הורו כ"ד שאבא מוחר בטול מקלת ושעו קבל על פיהן ואבלו שוגגין אבל וזה דהוי חד בשגגת מעשה אבל אחד בהולאה ואמ"כ ידעו שהורו שלא כראוי אבל שטעו במה שהורו לאיזם יודעים אם על אבלה שהורו או על הדם יכול יהו מחייבין פר לגיהוי הולאה מעלין: **ס"ל ונודעה החטאת.** אשר מעלו עליה והקריבו כלומר לגרוך שידע החטאת שהיה יודעין על מה הורו אם על אבלה או על הדם: **ולא שידעו הפוטאין.** ולא שני כדיעה דמוטאין דאמר"ג דעשו הולאה דאמה נפקך מד מנייהו בהולאה' הוה דהא אבלי לתרוייהו אבל ודם אפ"ה פטורין דלגיך שיבאר להם אותו מעשה שעשו בהולאה: **חטאו שני שבטים מביאין כ' פרים.** והוא הדין דכי חטא שבט אחד שמביא פר אחד והא קמ"ל דשני שבטים לא פני להו כפר אחד: **לחייב על כל קהל וקהל.** דשבט אחד מקיבי קהל כדמפרש טעמא לקמן [ו]: **מה הקהל אאמור למעלה כ"ד עם הקהל.** דתרוייהו מחיב למעלה כ"ד עם קהל דכתיב [ב] ונעלם דבר מעיני הקהל דהאי מעיני הייט כ"ד: **אף קהל האמור למטה.** והקריבו הקהל כ"ד עם הקהל. הכי דרש ר"מ מה קהל האמור למעלה ונעלם דבר מעיני הקהל בית דין ולא קהל כלומר דהולאה מלויה היא בכ"ד ולא בקהל דהא לא מחיב ונעלם מקהל אלא מעיני הקהל דמשמע מיד"ל של קהל ולא מקהל אף קהל האמור למטה והקריבו הקהל בית דין ולא לגזר: **מה נאמר.** דתנן במסכת כריתות כפ' אפק

אמר מר ונודעה החטאת ולא שיודעו החוטאין מאן תנא אמר רב יהודה אמר רב ואיתימא רבא דלא כרבי אליעזר [ז]דתנן [ח]אמר ר' אליעזר מה נפשך אם חלב אכל חייב נותר אכל חייב רב אשי אמר אפילו תימא רבי אליעזר שאני הכא דכתיב [2]אשר חטאו עליה התם נמי הכתי' [3]אשר חטא בה דהוא מיבעי ליה [ט]פרט למתעסק מ"ט דר' יהודה קסבר ארבעה קהלי כתיבי קהל הקהל קהל הקהל חד לחייב על כל קהל וקהל וחד [י]להוראה תלויה בב"ד ומעשה תלוי בקהל וחד לגרירה וחד לשבט שעשה בהוראת ב"ד ור"ש תלתא קהלי כתיבי כתיבי קהל הקהל מעיני הקהל אורחיה דקרא הוא כדאמרי אינשי מעיני דפליגא חד לחייב על כל קהל וקהל ותרי אחרינו נאמר למטה קהל ונאמר למעלה קהל מה להלן ב"ד עם הקהל אף כאן ב"ד עם הקהל [כ]ור"מ קהל הקהל לא דרשי לגזר הקהל הקהל ותיתי תרי קהל. ורבי מאיר מה קהל כתיב לגזרה דקרא ותיתיב נמי שמעון בן אלעזר אומר לא דרשי לגזר ולא